

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1951 No. 29

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

Verdrag betreffende de vacantie met behoud van loon van zeelieden (herzien), 1949 (Verdrag No. 91 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 32ste zitting); Genève, 18 Juni 1949

B. TEKST

De tekst is afgedrukt in de Bijlagen *Handelingen* Tweede Kamer 1950—1951, 2060, no. 2.

C. VERTALING

Verdrag (No. 91) betreffende de vacantie met behoud van loon van zeelieden (herzien), 1949

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève, en aldaar bijeengekomen in haar twee en dertigste zitting op 8 Juni 1949,

Besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen met betrekking tot de gedeeltelijke herziening van het Verdrag betreffende de vacantie met behoud van loon van zeelieden, 1946, aangenomen door de Conferentie in haar acht en twintigste zitting, welk onderwerp begrepen is in het twaalfde punt op de agenda der zitting,

Overwegende, dat deze voorstellen de vorm moeten aannemen van een internationaal verdrag,

neemt heden, de achttiende Juni negentienhonderd negen en veertig, het volgende verdrag aan, hetwelk kan worden aangehaald onder de titel „Verdrag betreffende de vacantie met behoud van loon van zeelieden (herzien), 1949”:

Artikel 1

1. Dit Verdrag is van toepassing op elk mechanisch voortbewogen zeeschip, hetzij publiek, hetzij privaaf eigendom, dat voor handelsdoeleinden gebezigd wordt voor het vervoer van goederen of passagiers en dat ingeschreven is in een gebied, waarvoor dit Verdrag van kracht is.

2. De nationale wetgeving zal bepalen, wanneer een schip beschouwd moet worden een zeeschip te zijn.

3. Dit Verdrag is niet van toepassing op:

a. houten schepen van een primitieve constructie, zoals „dhows” en jonken;

b. schepen bestemd voor de visvangst of voor daarmee direct samenhangende werkzaamheden, noch op schepen bestemd voor de walvis- of de robbenvangst;

c. op schepen gebezigd voor de vaart in riviermonden.

4. De nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten zullen schepen van minder dan 200 bruto register ton van de bepalingen van dit Verdrag kunnen uitzonderen.

Artikel 2

1. Dit Verdrag is van toepassing op alle personen, die aan boord van een schip in enigerlei functie werkzaam zijn, met uitzondering van:

a. een loods, niet lid van de bemanning;

b. een geneesheer, niet lid van de bemanning;

c. het verplegend- of hospitaalpersoneel, dat uitsluitend voor verplegingswerkzaamheden werkzaam is en dat geen deel van de bemanning uitmaakt;

d. personen, die uitsluitend voor eigen rekening werken of wier beloning uitsluitend in een deel van de winst bestaat;

e. personen, die voor hun diensten niet beloond worden of slechts een nominaal loon of salaris ontvangen;

f. personen, aan boord werkzaam voor een andere werkgever dan de reder, met uitzondering van radio-officieren en radio-telegrafisten in dienst van een onderneming voor radiotelegrafie;

g. medereizende havenarbeiders, niet leden der bemanning;

h. personen, werkzaam aan boord van schepen bestemd voor de walvisvangst of van fabrieks- of transportschepen op de walvisvangst betrekking hebbende, of op andere wijze gebruikt voor de walvisvangst of dergelijke werkzaamheden, op voorwaarden neergelegd in een collectieve arbeidsovereenkomst voor de walvisvangst of een soortgelijke bijzondere overeenkomst, gesloten door een organisatie van zeelieden, welke de gages, de arbeidsduur en de andere dienstvoorwaarden regelt;

i. personen, werkzaam in de havens en gewoonlijk niet op zee tewerkgesteld.

2. De bevoegde autoriteit kan, na raadpleging van de betrokken organisaties van reders en van zeelieden, van de toepassing van dit Verdrag uitzonderden de kapiteins, de eerste stuurlieden en de hoofdmachinisten, aan wie de nationale wetgeving of collectieve arbeids-overeenkomsten dienstvoorwaarden verzekeren, welke ten minste even gunstig zijn ten aanzien van een jaarlijkse vakantie met behoud van loon als die in dit Verdrag neergelegd.

Artikel 3

1. Iedere persoon, op wie dit Verdrag van toepassing is, heeft na twaalf maanden onafgebroken dienst recht op een jaarlijkse vakantie met behoud van loon, waarvan de duur zal bedragen:

- a. voor kapiteins, officieren, radio-officieren en radiotelegrafisten ten minste achttien werkdagen voor elk jaar dienst;
- b. voor de andere leden der bemanning, ten minste twaalf werkdagen voor elk jaar dienst.

2. Iedere persoon, die ten minste zes maanden onafgebroken dienst heeft gedaan, zal, bij het verlaten van de dienst, voor elke volle maand dienst recht hebben op anderhalve werkdag vakantie, wanneer het een kapitein of een officier betreft, alsmede een radio-officier of radio-telegrafist, en op één werkdag, wanneer het een ander lid van de bemanning betreft.

3. Iedere persoon, die ontslagen is zonder dat dit aan zijn schuld te wijten is voordat hij zes maanden onafgebroken dienst heeft gedaan, zal bij het verlaten van de dienst voor elke volle maand dienst recht hebben op anderhalve werkdag vakantie, wanneer het een kapitein betreft of een officier, alsmede een radio-officier of een radio-telegrafist, en op één werkdag, wanneer het een ander lid van de bemanning betreft.

4. Om te bepalen op welk tijdstip de vakantie verleend moet worden:

- a. wordt de dienst, verricht zonder dat gemonsterd is, medegemeld voor het tijdvak van onafgebroken dienst;
- b. worden dienstonderbrekingen van korte duur, die niet te wijten zijn aan een handeling of aan de schuld van de betrokkene en die in het geheel zes weken in een tijdvak van twaalf maanden niet te boven gaan, niet beschouwd de onafgebrokenheid van het tijdvak van dienst, dat daaraan voorafgaat of daarop volgt, te onderbreken;
- c. wordt de onafgebroken dienst niet als onderbroken beschouwd door een verandering, welke dan ook, in de exploitatie of de eigendom van het schip of de schepen aan boord waarvan de betrokkene heeft dienst gedaan.

5. Tot de jaarlijkse vakantie met behoud van loon worden niet gerekend:

- a. officiële feestdagen en feestdagen, door de gewoonte als zodanig aangemerkt;
- b. onderbrekingen van de dienst tengevolge van ziekte of ongeval.

6. De nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten kunnen bepalen, dat de jaarlijkse vakantie met behoud van loon, krachtens dit Verdrag verschuldigd, in gedeelten wordt genoten of bij een latere vakantie wordt gevoegd.

7. De nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten kunnen bepalen, dat de jaarlijkse vakantie met behoud van loon, krachtens dit Verdrag verschuldigd, in zeer buitengewone gevallen waarin de noodzakelijkheid van de dienst het vereist, vervangen kan worden door een schadeloosstelling in geld, welke ten minste gelijkwaardig is aan de beloning, voorzien in artikel 5.

Artikel 4

1. Wanneer een jaarlijkse vakantie verschuldigd is, zal die in onderlinge overeenstemming bij de eerste gelegenheid, welke zich voordoet, gegeven worden, daarbij rekening houdend met de eisen van de dienst.

2. Niemand zal verplicht kunnen worden om zonder zijn toestemming de jaarlijkse vakantie, welke hem verschuldigd is, in een andere haven te nemen dan in die van het gebied, waar hij aangemonsterd is of van het gebied waar hij woont. Behoudens deze bepaling, zal de vakantie gegeven worden in een haven bepaald door de nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten.

Artikel 5

1. Iedere persoon, die krachtens het bepaalde in artikel 3 van dit Verdrag vakantie neemt, moet gedurende de gehele duur van die vakantie zijn gewone beloning ontvangen.

2. De gewone beloning krachtens het voorgaande lid te betalen, welke een behoorlijke schadeloosstelling voor de voeding kan omvatten, moet berekend worden op de wijze, vastgesteld door de nationale wetgeving of bij collectieve arbeidsovereenkomst.

Artikel 6

Behoudens de bepalingen van artikel 3, lid 7, moet elke overeenkomst, welke inhoudt dat geen gebruik zal worden gemaakt van de jaarlijkse vakantie met behoud van loon of waarin afstand van dat recht wordt gedaan, als nietig worden beschouwd.

Artikel 7

Iedere persoon, die de dienst van de werkgever verlaat of ontslagen wordt voordat hij de vakantie, welke hem toekomt, genoten heeft, moet voor elke dag van de vakantie, hem krachtens dit verdrag toekomende, het bedrag der in artikel 5 bedoelde beloning ontvangen.

Artikel 8

Elk Lid, dat dit Verdrag bekrachtigt, moet de daadwerkelijke toepassing van de bepalingen daarvan verzekeren.

Artikel 9

Niets in dit Verdrag zal een wet, een uitspraak, een gewoonte of een overeenkomst, gesloten tussen de reders en de zeelieden, die gunstiger voorwaarden verzekert dan in dit Verdrag neergelegd, aantasten.

Artikel 10

1. Aan dit Verdrag kan uitvoering gegeven worden door:
 - a. de wetgeving;
 - b. collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten tussen reders en zeelieden;
 - c. een combinatie van de wetgeving en collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten tussen reders en zeelieden. Tenzij het tegendeel is bepaald, zullen de bepalingen van dit Verdrag van toepassing zijn op elk schip ingeschreven in het gebied van een Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, en op iedere persoon aan boord werkzaam.
2. Wanneer aan een bepaling van dit Verdrag uitvoering is gegeven door middel van een collectieve arbeidsovereenkomst, overeenkomstig lid 1 van dit artikel, zal het Lid in wiens gebied de collectieve arbeidsovereenkomst van kracht is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 8 van dit Verdrag, niet gehouden zijn om de maatregelen in dat artikel bedoeld te treffen voor zoveel betreft de bepalingen van het Verdrag, waaraan door collectieve arbeidsovereenkomst uitvoering is gegeven.
3. Elk Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, zal aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau inlichtingen verstrekken over de maatregelen, waardoor het Verdrag toegepast wordt, en met name bijzonderheden over alle collectieve arbeidsovereenkomsten, die aan enigerlei bepaling uitvoering geven en op de datum, waarop het Lid dit Verdrag bekrachtigt, van kracht zijn.
4. Elk Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, verbindt zich om met een driedelige afvaardiging deel te nemen aan een commissie, vertegenwoordigende de Regeringen, de reders- en de zeeliedenorganisaties en waarin mede vertegenwoordigers van de paritaire maritieme commissie van het Internationaal Arbeidsbureau in een adviserende functie zitting hebben, welke ingesteld is om de maatregelen ter uitvoering van dit Verdrag genomen te onderzoeken.
5. De Directeur-Generaal zal aan deze commissie een overzicht van de inlichtingen, krachtens lid 3 ontvangen, overleggen.
6. De commissie zal onderzoeken of de collectieve arbeidsovereenkomsten, waarover zij een verslag ontvangen heeft, volledig aan het Verdrag uitvoering geven. Elk Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, verbindt zich met de opmerkingen of voorstellen betreffende de toepassing van het Verdrag door de commissie gedaan, rekening te houden; het verbindt zich bovendien de opmerkingen of voorstellen van de commissie betreffende de mate, waarin die overeenkomsten uitvoering geven aan de bepalingen van het Verdrag, ter

kennis te brengen van de reders- en de zeeliedenorganisaties, die partij zijn bij een collectieve arbeidsovereenkomst, als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 11

Voor de toepassing van artikel 17 van het Verdrag betreffende de vacantie met behoud van loon van zeelieden, 1936, moet het onderhavige Verdrag beschouwd worden als een verdrag tot herziening van dat verdrag.

Artikel 12

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag zullen worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden ingeschreven.

Artikel 13

1. Dit Verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, die hun bekrachtiging door de Directeur-Generaal hebben doen inschrijven.

2. Dit Verdrag zal van kracht worden zes maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van negen van de volgende landen ingeschreven zullen zijn: Verenigde Staten van Amerika, Argentinië, Australië, België, Brazilië, Canada, Chili, China, Denemarken, Finland, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Griekenland, Ierland, India, Italië, Joegoslavië, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Turkije en Zweden, met dien verstande, dat van die negen landen ten minste vijf een koopvaardijvloot moeten bezitten met een bruto tonnenmaat van ten minste een miljoen registerton. Deze bepaling heeft ten doel de bekrachtiging van dit Verdrag door de Staten-Leden te vergemakkelijken, aan te moedigen en te bespoedigen.

3. Vervolgens zal dit Verdrag voor ieder der Leden in werking treden zes maanden na de datum, waarop zijn bekrachtiging zal zijn ingeschreven.

Artikel 14

1. Ieder Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na de datum waarop dit Verdrag van kracht is geworden, zulks bij een verklaring toegezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij is ingeschreven.

2. Ieder Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en binnen een jaar na verloop van de termijn van tien jaren, bedoeld in het vorige lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging, voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden zijn en zal daarna dit Verdrag kunnen opzeggen na verloop van elke termijn van tien jaren, onder de voorwaarden, bedoeld in dit artikel.

Artikel 15

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan alle Leden der Internationale Arbeidsorganisatie kennis geven van de inschrijving van alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hem door de Leden der Organisatie zullen zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden der Organisatie van de inschrijving van de laatste bekrachtiging, nodig voor het van kracht worden van het Verdrag, zal de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden der Organisatie vestigen op de datum, waarop dit Verdrag van kracht zal worden.

Artikel 16

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling doen, ter registratie overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 17

Telkens na verloop van een termijn van tien jaren, te rekenen van de datum, waarop dit Verdrag van kracht is geworden moet de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie verslag uitbrengen over de toepassing van dit Verdrag en beslissen of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 18

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van het onderhavige Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, ipso jure onmiddellijke opzegging van het onderhavige Verdrag medebrengen, niettegenstaande het bepaalde in artikel 14, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden;

b. met ingang van de datum, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden, het onderhavige Verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.

2. Het onderhavige Verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor de Leden, die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 19

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

D. GOEDKEURING

Bij Koninklijke Boodschap van 16 Januari 1951 is aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ter overweging aangeboden onder anderen een ontwerp van Wet houdende „voorbehoud der bevoegdheid tot bekrachtiging van het op 18 Juni 1949 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar twee en dertigste zitting aangenomen Verdrag betreffende de vacantie met behoud van loon van zeelieden (herzien), 1949”. (Bijlagen *Handelingen* Tweede Kamer 1950—1951, 2060, Nos. 1, 2 en 3). De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, is ondertekend door de Minister van Sociale Zaken A. M. JOEKES, de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. W. DREES, de Minister van Justitie STRUYCKEN en de Minister van Verkeer en Waterstaat D. G. W. SPITZEN.

E. BEKRACHTIGING

Overeenkomstig artikel 60, lid 2, van de Grondwet zal de bekrachtiging door Nederland eerst kunnen geschieden, nadat het Verdrag door de Staten-Generaal zal zijn goedgekeurd.

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag zal ingevolge artikel 13, lid 2, eerst in werking treden 6 maanden na de datum, waarop het door 9 van de in dat artikel genoemde Staten zal zijn bekrachtigd.

J. GEGEVENS

Het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, gelijk dat 9 October 1946 te Montreal is gewijzigd, is bekend gemaakt bij Koninklijk besluit van 6 Juli 1948 en afgedrukt in *Staatsblad* No. I 283.

Nederland is geen partij bij het in de preambule van het onderhavige Verdrag genoemde Verdrag van Seattle van 28 Juni 1946 (Arbeidsverdrag No. 72) betreffende de vacantie met behoud van loon van zeelieden, en evenmin bij het in artikel 11 van het onderhavige Verdrag genoemde Verdrag van Genève van 24 October 1936 (Arbeidsverdrag No. 54) betreffende de jaarlijkse vacantie met behoud van loon van zeelieden.

Uitgegeven de *dertigste* Maart 1951.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.